

БОРОТЬБА ЗА РЕФОРМУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ТРИВАЄ З 2010 РОКУ. ВИКЛАДАЧІ, СТУДЕНТИ, АКТИВІСТИ ТА УСЯ ОСВІТЯНСЬКА ГРОМАДА ЩЕ НІКОЛИ НЕ БУЛИ ТАК БЛИЗЬКО ДО ВИРІШАЛЬНОГО КРОКУ - ЗАКОНОПРОЕКТ 1187-2 ПОВИНЕН БУТИ ВИНЕСЕНИЙ НА ДРУГЕ ЧИТАННЯ ТА ПРИЙНЯТИЙ ДО ТОГО, ЯК ДЕПУТАТИ РОЗІЙДУТЬСЯ НА ЛІТНІ КАНІКУЛИ.

Бюджет університету та інші важливі документи, а також дисертації здобувачів будуть публікуватись на сайті університету. Будь-хто присутній зможе фіксувати на аудіо/відео перебіг атестації чи захисту дисертації.

Будь-яка передача майна університету повинна буде пройти затвердження зборів трудового колективу.

Ректори будуть обиратись кожні п'ять років на прямих виборах усіма викладачами та більшою, ніж зараз, кількістю студентів.

При вступі кожен сертифікат ЗНО важитиме не менше 20% від конкурсного балу, а вага середнього балу атестату не буде перевищувати 10%.

Університети отримають фінансову автономію, зможуть самостійно розпоряджатись власними надходженнями.

Навчальне навантаження викладачів на одну ставку стане меншим на третину – до 600 годин на рік.

Кількість навчальних дисциплін стане меншою, при цьому студенти будуть обирати 25% курсів.

Зовнішнє оцінювання якості вищої освіти стане прозорим та контролюватиметься державно-громадським органом.

Українські університети зможуть вільно наймати випускників та професорів закордонних університетів.

Аспірантура перетвориться у повноцінну структуровану PhD-програму західного зразка, а університети зможуть створювати разові спеціалізовані вчені ради для захисту дисертацій.

До 2018 року стипендії поетапно вийдуть на рівень прожиткового мінімуму та будуть виплачуватись не менше як двом третинам студентів кожного курсу за кожною спеціальністю.

**ЦЕНТР
ДОСЛІДЖЕННЯ
СУСПІЛЬСТВА**